

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 4 – september 2021

Thema: Betrokken

6

Tijd en ruimte

5

Verscheidenheid in
betrokkenheid

8

Blijvend betrokken

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Leesrooster najaar	3
Jaarthema 'Je weet niet wat je hoort'	4
Verscheidenheid in betrokkenheid ...	5
Tijd en ruimte	6
Blijvend betrokken	8
Comfortzone of kunstmatig betrokken	9
Nieuwe leden en vrienden	10
De Leeuwenbergh-kandelaar verhuist....	12
In memoriam	13
Een bewogen geschiedenis.....	14
Uit de kerkenraad... ..	16
Van de penningmeester	16
Mijn vrijwilligerswerk	17
Wijkwerk in Woerden.....	17
Kostersteam	17
Alleen voor mannen	18
Bijzondere diensten september/oktober	18
Hulp bij restauratie	18
Ik geef de pen door.....	19
Verteluur	19
Diaconale Geluiden en collectes.....	20
Wijkorganisatie	21
In gesprek over het levenstestament	21
Vredesweek 2021: inclusief samenleven. .	22
Vriendenmiddag Tent of Nations	22
Even voorstellen	22
Geertekampeerv, ongedwongen ontmoeting in de natuur.....	23
Schrijfactie Amnesty International	23
Redactieleden Geertebrief gezocht.....	23
Kerkdiensten	24
Autodienst.....	24
Adressen en colofon	24

Van de redactie

Betrokken

Het thema *Betrokken* voor deze Geertebrief ontleenden wij aan het vierde thema van het RGU Beleidsplan 2020 – 2024. Hoe willen wij als religieuze gemeenschap invulling geven aan betrokkenheid, zowel intern als extern? Het nieuwe jaarthema van de RGU luidt *Je weet niet wat je hoort!* Luisteren en openheid zijn een basisvereiste om betrokken te zijn.

Op het leesrooster voor dit najaar staan de zeven 'ik ben'-woorden uit het evangelie van Johannes. Deze woorden kunnen ons inspireren om naar een meer gelaagde werkelijkheid te kijken.

Marthe de Vries deelt met ons haar aanvankelijke zorgen over hoe we als gemeente betrokken bij elkaar zouden blijven in coronatijd. Maar er bleken juist nieuwe en verrassende vormen van betrokkenheid te ontstaan.

In het kennismakingsgesprek met Claartje Kruijff zien we al iets van de thema's die haar na aan het hart liggen. Door eerst maar eens goed te luisteren hoopt zij te groeien in betrokkenheid in de RGU.

Uit het gesprek met Marjolein Reijntjes en haar dochter Annemijn blijkt hoe door te participeren in een kind-en-geloofgroep de betrokkenheid jarenlang groot kan blijven en soms doorgegeven wordt aan de volgende generatie. Jaap Marinus komt in zijn column uit zijn comfort zone, of toch niet?

Met Pinksteren heetten we 17 nieuwe leden/vrienden welkom. Drie van hen stellen zich in deze Geertebrief nader aan ons voor: Chris Eijkman, Katja Weitering en Imre Végh.

Gerard van den Berg vertelt in aflevering 4 van de *Bewogen geschiedenis* over het gebruik van inkluisen en de kluizenaressen in Utrecht. En hij deelt met ons zijn – korte – ervaring van zijn verblijf in een kluis.

In de rubriek *Geef de pen door* wekt Jeep Meesters een kunstwerk tot leven. Alian de Jong laat ons in de rubriek *Mijn vrijwilligerswerk* zien hoe zij betrokken is bij haar eigen wijk in Woerden.

Laten we ons uitgenodigd voelen om mee te doen, om te luisteren en te ontmoeten, zodat we kunnen ervaren: in de Geertekerk weet je niet wat je hoort!

Trudy Schreuder Goedheijt

Ik ben met Johannes

vliegt hij even – pssjt – tegen die lamp. Voortdurend bedient hij zich van beeldspraak. Zelf denk ik ook eerder in beelden dan in pasklare conclusies. Als je zijn geschriften leest is het alsof je een spiegelzaal binnenkomt. Ik sta er zelf ook in, op vele manieren.'

Wanneer we de 'ik ben'-woorden horen, weten we bovendien dat de Godsnaam in het geding is: de onuitsprekelijke Naam door God zelf onthuld aan Mozes in het verhaal van de brandende doornstruik. 'Wie moet ik dan zeggen dat u bent?' vraagt Mozes aan de Eeuwige. Hij krijgt als antwoord zowel een belofte als een opdracht. 'Ik ben, ik zal er zijn' en nu moet jij terug naar jouw volk en er zelf zijn. In de Hebreeuwse denkwereld schuiven 'ik ben' en 'ik doe' over elkaar heen. De 'ik ben'-namen zijn geen automatismen, maar werkwoorden, die alleen maar bestaan als ze vervoegd en gedeeld worden.

Teksten

In deze cyclus van zeven diensten vallen enkele bijzondere zondagen waarbij we het leven aan alle kanten gedenken en vieren. (Alleen de diensten geleid door de eigen predikanten zijn vermeld. Gastpredikanten kunnen eigen teksten kiezen.)

12 september: Ik ben het Brood des Levens (Johannes 6: 35), intrededienst ds. Claartje Kruijff en ds. Lense Lijzen

26 september: Ik ben het Licht van de Wereld (Johannes 8: 12), Doopdienst

10 oktober: Ik ben de Deur (Johannes 10: 9), Coming Out Sunday

31 oktober: Ik ben de Opstanding en het Leven (Johannes 11: 25), Herdenking van de overledenen

7 november: Ik ben de Goede Herder (Johannes 10: 11,14)

14 november: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven (Johannes 14: 6)

21 november: Ik ben de Wijnstok (Johannes 15: 1,5)

Na Pinksteren hebben we ons ondergedompeld in het poëtische en beeldrijke evangelie volgens Johannes. Vanaf de startzondag op 12 september lezen we verder en laten we ons inspireren door de zeven 'ik ben'-woorden uit het evangelie van Johannes.

Ik ben het Brood des Levens

Ik ben het Licht van de Wereld

Ik ben de Deur

Ik ben de Opstanding en het Leven

Ik ben de Goede Herder

Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven

Ik ben de Wijnstok

Deze 'ik ben'-woorden hebben voor ons moderne westerse mensen op het eerste gezicht wellicht allerlei connotaties. We hebben een geboorteplaats, een adres, een familienaam, een werkgever: Ik ben! We la-

ten ons uitgebreid zien op social media: Ik ben! We tatoeëren allerlei boodschappen op ons lijf: Ik ben! We horen wel of niet tot ons toebedeelde categorieën. We trekken ons steeds meer terug in gemeenschappen van mensen die op ons lijken of we proberen ons juist uit benauwde hokjes te bevrijden. Ik ben! Óf: dit ben ik niet!

Gelaagd en cyclisch

Met de zeven 'ik ben'-woorden die Johannes aan Jezus toeschrijft, komen we in een andere, meer gelaagde werkelijkheid terecht.

Dominicaan en schrijver van het boek 'Johannes de Ziener' Jan Nieuwenhuis (1924 - 2019) zegt het als volgt: *'Johannes denkt allerminst in westerse logica; hij denkt cyclisch. Als een nachtvlieder om een lamp, zo schrijft hij. Hij cirkelt eromheen en telkens*

Claartje Kruijff

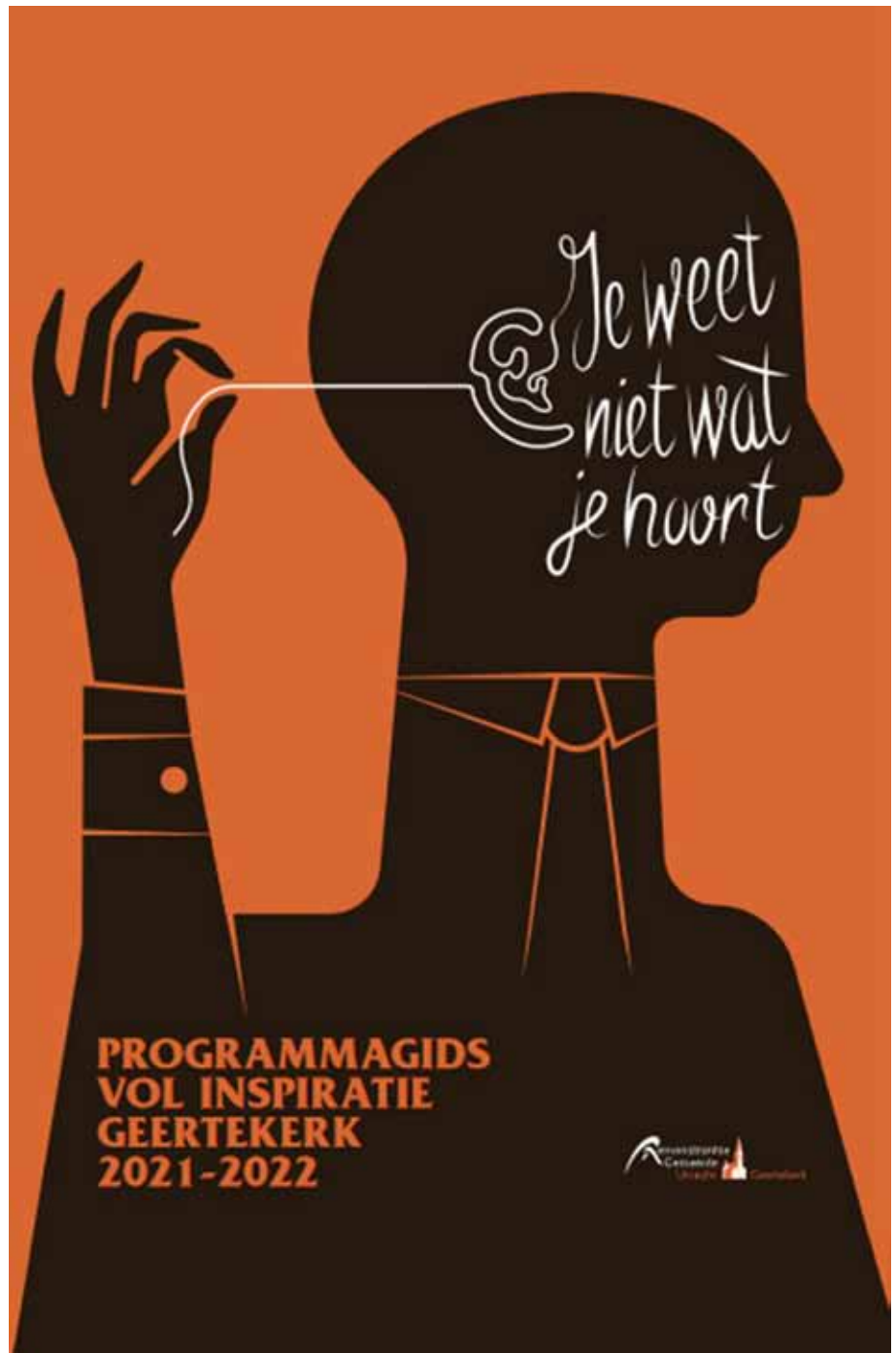
Jaarthema 'Je weet niet wat je hoort'

Eind augustus verscheen ons nieuwe jaarprogramma: boordevol cursussen, lezingen, maar ook diner pensant, de Arminiaanse maaltijd, dansmeditatie. Je weet werkelijk niet wat je hoort, in die Geertekerk: ruimte voor verschillende stemmen, invalshoeken, benaderingen. Zeker in dit jaar, waarin twee nieuwe predikantsstemmen zich mengen in het koor van de gemeente. Waar zullen zij ons naar laten luisteren, wat is hun 'eigen' geluid, waarin spreken zij ons aan? En zij zullen luisteren naar al die verschillende stemmen die er in onze gemeente zijn.

Maar het jaarthema 'Je weet niet wat je hoort' reikt verder: in onze samenleving lijken de scheidslijnen tussen mensen steeds scherper te worden. Mensen spreken zich steeds duidelijker en harder uit, maar lijken daarin vooral op *zenden* te staan. Wat de ander zegt wordt niet meer gehoord. Daardoor wordt het steeds moeilijker om werkelijk met elkaar in contact te komen. Een ander te bereiken begint eigenlijk met luisteren: luisteren naar wat de ander beweegt, wat hem bezighoudt, waar zij zich zorgen over maakt of wat haar blij maakt. Je weet niet wat je hoort, als je je opent voor de mensen om je heen. Zelfs vrienden die je goed kent, kunnen soms nog heel verrassende dingen laten zien en horen. Laat staan de mensen waar je normaal gesproken niet zo snel contact mee zult hebben.

Luisteren, openheid naar de ander is ook een basishouding in een religieuze gemeenschap: de dagelijkse gebeden in het jodendom beginnen met het woord 'luister!', evenals het grote werk van de Perzische soefi-mysticus Rumi. Ook zijn eerste woord is 'luister!'. Daaruit kan de ontmoeting ontstaan: met de ander, met jezelf, met de stilte in jezelf, de Ander.

We hopen dat ons programma die ontmoetingen tot stand brengt: in de vaste kringen en groepen die er zijn, waarin het openstaan voor elkaar van oudsher cen-

traal staat, maar ook in de miniseminars, zoals in november, waarin we ook op een andere manier leren luisteren, bijvoorbeeld naar lichaamstaal. In de diaconale activiteiten van onze gemeente waarin oog en oor is voor groepen die meestal niet gezien en gehoord worden.

We hopen dat jullie je uitgenodigd voelen om mee te doen, om te luisteren en te ontmoeten en dat iedereen dan kan beamen: die Geertekerk, je weet niet wat je daar hoort!

Marthe de Vries

Verscheidenheid in betrokkenheid

Het is bijzonder om te merken hoe in de afgelopen periode, waarin wij als gemeente vooral digitaal present waren, nieuwe vormen van betrokkenheid zijn gegroeid. Toen de lockdown inging, maakte ik mij er zorgen over hoe wij een gemeenschap kunnen blijven in een onlinewereld, waarin ieder vanuit eigen huis, in eigen cocon, aanhaakt.

Drempelverlagend

Die vrees bleek ongegrond, want er groeiden nieuwe vormen van verbondenheid. De drempel van de kerk bleek in een aantal gevallen veel lager te zijn geworden. Sommigen, nieuwsgierig geworden, keken eens een keer een dienst mee. Soms beviel dat en keerden zij vaker terug. Soms beviel het zo goed, dat ze besloten om zich aan te sluiten als vriend. De geografische spreiding van onze gemeente groeide daarbij drastisch: een nieuwe vriendin in Ermelo en zelfs een nieuwe vriend in Amerika. En ik hoorde onlangs dat de zoon van een nieuwe vriend vanuit Kenia de diensten volgt. Het online napraten via Zoom, trouw volgehouden, bleek voor een aantal mensen aan de meer persoonlijke betrokkenheid vorm te kunnen geven.

Nieuwe vormen

Ook voor trouwe Geertekerkers bleek de onlinepresentie niet alleen een verschroming: mensen die, door omstandigheden, wat minder vaak kwamen, blijken zich ineens te ontpoppen tot zeer trouwe kerk-gangers. Soms tot hun eigen verbazing. Zij kregen een nieuwe gewoonte om iedere zondagmorgen, vaak met een kop koffie of het ontbijt, de dienst te volgen. En in deze periode kreeg onze gemeente een meer landelijke functie. Niet elke remonstrantse gemeente heeft de digitale luxe die wij als gemeente hebben. Zij zijn zo klein, dat er maar eens in de zoveel weken een eigen dienst is en een onlinedienst helemaal lastig is te realiseren. Zij haken nu aan bij gemeenten die online present

zijn. Het mooiste voorbeeld hoorde ik uit de remonstrantse gemeente Leeuwarden, waarvan de predikante mij mailde, dat zij vaak besluiten om allemaal de dienst vanuit Utrecht te volgen en aansluitend met elkaar te zoomen. Een heel creatieve, betrokken oplossing.

In plaats van dat alles uit elkaar viel, ontstonden er juist nieuwe vormen van betrokkenheid, op andere manieren en andere plaatsen dan verwacht. Het heeft me wel aan het denken gezet: kennelijk is niet altijd fysieke aanwezigheid noodzakelijk, maar kan dat ook anders.

Parallellen

In de wereld van het personeelsbeleid worden drie vormen van betrokkenheid onderscheiden: de affectieve, de normatieve en de continuerende. Die laatste is bijna een negatieve vorm van betrokkenheid: mensen blijven bij een bedrijf omdat het onverstandig is voor hen om te vertrekken, omdat er geen alternatieven zijn. Deze vorm kom je in de kerk niet zo gauw tegen: mensen laten de kerk achter zich, als zij zich er niet meer thuis voelen.

De tweede vorm, de normatieve, kom je echter wel tegen. Mensen die een bedrijf, een gemeente niet kunnen verlaten, omdat zij zich moreel verplicht voelen om te blijven. Juist in steeds kleiner wordende gemeentes zie ik ze voorbij komen: de mensen die met veel liefde jarenlang hun taken in de kerk vervullen, maar daar soms ook onder gebukt gaan, omdat ze het gevoel hebben dat er geen nieuwe mensen zijn om het van hen over te nemen. Bij hen

voeren verantwoordelijkheid en trouw de boventoon en daarmee raken zij soms het zicht op de meest inspirerende vorm van betrokkenheid, de affectieve, kwijt. Waarom was ik ook alweer aan deze gemeente verbonden? Je ziet het soms bij mensen die een periode in de kerkenraad hebben meegedraaid. Het verantwoordelijkheidsgevoel drukt dan erg zwaar, waardoor ze na die periode moeite hebben om hun onbevangen band met de kerk van daarvoor weer op te pakken.

Wat je hoopt, of je nu een bedrijf bent of een geloofsgemeenschap, is dat mensen zich op de eerste manier betrokken voelen, affectief. In bedrijfsjargon: 'mensen die geloven in de visie en de missie van een organisatie, die ook het gevoel hebben dat zij zelf daaraan kunnen bijdragen.'

Missie en visie zijn afgesloten woorden geworden, maar het gaat om die gevoelsmatige betrokkenheid. Voor onze gemeente betekent dat, dat je geraakt wordt door ruimte die er is om je eigen geloofsweg te gaan. Door de openheid, de vrijmoedigheid en de verdraagzaamheid. Dat de oude woorden uit de traditie ook voor jou, in jouw situatie waardevol en betekenisvol zijn. Dat je de vragen van het leven kunt stellen, over leven, over dood, rond zingeving. Dat er oog en oor is voor elkaar.

Uitdaging

Het mooie van de afgelopen periode is dat we gemerkt hebben dat die betrokkenheid op een andere manier vorm kan krijgen dan door kerkgang, kringbezoek. Dat ook in de digitale vorm iets van die warmte overkomt, doorwerkt. Of het nu de onlinedienst is, de mail van de voorzitter of de zoom na de dienst.

De verscheidenheid blijkt nog groter dan verwacht. Een mooie uitdaging om in dit nieuwe jaar betrokken te blijven in al die schakeringen: online en live. En misschien zelfs nog meer nieuwe vormen te ontdekken!

Marthe de Vries

Tijd en ruimte

Nog wat zoekend naar de ruimtes in de Geertekerk tref ik Claartje Kruijff, een van onze nieuwe predikanten, direct na haar vakantie voor een kennismakingsgesprek. ‘Betrokken’ is een thema waar ze wel iets mee kan. “Ik wil graag eerst goed luisteren. Ik wil voelen wie de mensen in de Geertekerk zijn, wat er speelt. Dan kan ik mijzelf invoegen. Zo hoop ik in betrokkenheid te groeien.”

Op de drempel

“In mijn vroegste jeugd woonden we in de VS. Daar gingen mijn ouders naar de kerk om deel uit te maken van de community, om zich te laten betrekken. Maar ik ben verder niet opgevoed met een religieus besef, met het geloofsleven. Daardoor had ik de vrijheid om te zoeken. Het was een lange zoektocht, maar ik ben nu aangekomen. Toen ik in 2003 theologie ging studeren moest ik me haast verdedigen, mijn omgeving vond het nogal wonderlijk.

Soms voelt het alsof ik op twee borden schaak. Mijn familie en vrienden zijn niet bij een kerk. Maar ik heb een enorm verlangen naar de kerk, de gebouwen, de rituelen. Daardoor kan ik de verlangens van mensen buiten de kerk naar zin, diepgang en gemeenschap redelijk goed verstaan. Ik begrijp wel waarover zo’n zoektocht gaat, waar het verlangen zit. Ik bevind me als het ware op de drempel. Ik blijf ook dingen buiten de kerk doen. Het is een soort kruisbestuiving. Ik denk dat ik zo het meest te brengen heb.”

Dominicuskerk

“Met heel veel plezier begin ik nu samen met Lense in de Geertekerk. Fijn om in een predikantenteam te gaan werken waar ik over en weer al onderling vertrouwen en respect voel. Mijn contact met de Dominicuskerk in Amsterdam is blijvend. Op mijn 35e ben ik daar gedoopt. Het voelt alsof ik nu een ‘protestantse’ variant van de van origine katholieke, nu oecumenische, Dominicuskerk heb gevonden. Dingen die mij in Amsterdam zo aanspreken vind ik hier

ook: mooi gebouw midden in de stad, betrokken, diverse en open gemeenschap, kwalitatief verzorgde liturgie en mooie muziek. Deze kerken naderen elkaar behoorlijk. Mijn vrienden daar vinden dat de remonstranten goed bij mij passen. Ze willen wel graag eens een gesprek hebben over de slogan *Geloof begint bij jou.*”

Tegenplek

“Kerken zijn unieke plekken: het is toch uniek dat je ergens binnen kan komen waar je welkom bent, dat je kunt aanschuiven met je hele hebben en houden, waar iedereen voor even gelijkwaardig is en waar je niets hoeft te betalen. Er is zo’n verlangen om op elkaar betrokken te zijn. Maar het lijkt of we niet meer goed weten hoe. We willen graag gehoord worden, maar uiteindelijk luisteren we vaak slecht naar elkaar. Kerken kunnen een oase zijn waar we dat weer met elkaar kunnen oefenen. Waar ruimte is voor het trage denken, waar geen gemakkelijke antwoorden zijn. Waar conventies zomaar kunnen omdraaien, waar wie buiten belangrijk is dat binnen minder is, of andersom.”

Innovatie

“Er is wel bepaalde moed nodig voor de rol van predikant. De verwachtingen zijn vaak hoog gespannen. Een zegen van deze tijd is dat je als voorganger ook kwetsbaar mag zijn en dat je dat ook mag zeggen. In Naarden-Bussum was ik afgelopen twee jaar innovatiepredikant. Zo’n nieuwe rol is spannend. Er zijn verwachtingen en organisatorisch moeten er nog slagen worden gemaakt. Het is heel goed dat remonstranten in deze vernieuwing investeren. Ik had zelf toch behoefte aan wat meer verankering, ingebed in een gemeente. Maar dat doet natuurlijk geen enkele afbreuk aan het belangrijke werk van de innovatiepredikanten. Zij moeten wel wat steviger ingebed worden. Ook weer niet teveel, want dan verliezen ze de vrijheid die zo nodig is. Voor nieuwe dingen heb je tijd nodig en vertrouwen van anderen en in jezelf.”

Collectieve contrastervaring

“De pandemie heeft voor mijn gevoel het karakter van een collectieve contrastervaring. We ervaren collectief een breuk in de tijd. Je kunt spreken van ervóór en erná, zoals bij echtscheiding, ernstige ziekte, overlijden, ontslag. Ik zie dat mensen juist nu stilstaan bij wie ze willen zijn, zich afvragen of het relevant is wat ze doen. In mijn omgeving zie ik mensen die meer dan voorheen bezig zijn met wat wil ik nu echt bijdragen, wie wil ik zijn, wil ik blijven meedoen in de ratrace.”

Ook voor de Geertekerk is er een ervoor en erna. Het is best spannend om te gaan zien hoe we veranderd zijn, individueel of als gemeenschap. Wie is kerkgang ontwend? Wie is erbij gekomen?

Communicatie

“Er is een enorm verlangen naar aansluiting, inbedding, juist ook onder jonge mensen. Er is wel veel meer openheid naar el-

kaar toe en ook naar kerken bijvoorbeeld. Maar het is hier en daar een nogal gemakkelijke openheid, die raakt zo’n beetje aan onverschilligheid, ‘jij je ding en ik het mijne’. En we hebben de neiging om kort door de bocht iets te vinden zonder veel context te hebben. Om een gezonde levenshouding in deze tijd te ontwikkelen heb je tijd nodig om over dingen na te denken, te resoneren, om je eigen gevoelens en angsten te leren kennen. Ik vind het belangrijk om met jonge mensen over ethische kwesties te spreken. Daar is tijd voor nodig. Met jonge mensen is dat een gigantische uitdaging. Ik versta onder communicatie: het gezamenlijk scheppen van een betekenisvolle ruimte. In gespreksgroepen kan die ruimte wel ontstaan. Dat vergt betrokkenheid, present zijn en dus keuzes maken. Als je je niet committeert, dan laat je je niet betrekken en dan ontstaat die ruimte niet.”

Trudy Schreuder Goedheijt

Blijvend betrokken

In de Geertekerk zijn verschillende kind-en-geloof groepen actief. Een van de oudere groepen is die waaraan ook Marjolein Reijntjes deelneemt. Ik spreek haar en een van haar dochters, Annemijn, over de groep en over betrokken zijn bij de Geertekerk via deze groep.

Marjolein en Annemijn in het kort

Annemijn heeft net haar HBO diploma bouwkunde gehaald. Ze wil nu werkervaring opdoen bij een bouwtechnisch bureau en daarna verder studeren in Delft (architectuur). Marjolein is HR directeur van een bedrijf in Diemen. Ze heeft vier dochters. Haar partner is predikant en daarom is ze niet zo vaak in de kerk, want ze gaat nogal eens met hem mee op zondagmorgen. Haar verstandelijk en lichamelijk beperkte dochter Marije is elke veertien dagen een weekend bij haar. Zij zit deze zaterdag ook aan de tafel bij Marjolein in de tuin.

Terschelling verbindt

Op de tuintafel ligt een fotoboek waarin tien jaar uitjes naar Terschelling zijn samengevat (2005-2015). Elk jaar gingen ouders en kinderen naar het eiland. Wat begon als een doopgroep (vier ouderparen lieten een kind dopen) groeide tot een hecht verband. De ouders bleven elkaar na de doop ontmoeten in een gespreksgroep onder leiding van ds. Tina Geels. Ze werden actief bij het vertelluur. Er kwamen nieuwe ouders bij en sommige vertrokken, maar een vaste kern bleef. De gespreksgroep sloot elk seizoen af met een barbecue, zette zich in voor het kerstspel en dan was er ook nog Terschelling. Zo leerden kinderen en volwassenen elkaar goed kennen.

Nu alle kinderen, op een paar na, zijn uitgevlogen, bestaat de gespreksgroep van de ouders nog steeds, inclusief barbecue en Terschelling. Voor de kinderen van weleer is het anders. Zij hebben hun leven elders. "Ik mis het af en toe wel", zegt Annemijn. "We zien elkaar nauwelijks meer.

Sommigen komen met kerst naar de kerk, gaan nog eens met elkaar naar de kroeg, maar dat is het dan. Het lijkt me heel leuk om met de oude groep naar Terschelling te gaan.”

Met elkaar

In hoeverre verschilden de uitjes naar Terschelling met het ponykamp waar Annemijn ook wel naar toe ging? Annemijn: “Zonder ouders sta je er alleen voor. Terschelling voelde altijd vertrouwd.

Je kende iedereen al en je wist zeker dat het leuk ging worden. De ouders organiseerden van alles voor ons: spellen, een dropping, wadlopen, met de boswachter mee. En altijd samen eten en corvee doen. En je was vrij, want niets hoefde als je geen zin had, behalve dat corvee natuurlijk.” De foto's roepen nog veel meer herinneringen op, vooral aan 'ontberingen' als wadlopen in de stromende regen. “Dit zijn herinneringen voor het leven” concludeert Marjolein.

Het verteluur in de herhaling

Marjolein vond het belangrijk dat haar dochters, buiten de reguliere school- en sportvrienden, ook aansluiting zouden vinden bij kinderen in de kerk. “We waren niet met geloof bezig hoor”, aldus Annemijn. Haar moeder nuanceert dat meteen: “Misschien ging het niet over God voor jullie, maar wel over hoe je in het leven staat.” Als ze nog wat langer nadenkt, komen de herinneringen aan het verteluur boven. Annemijn: “Ontbijten in de kerk met Pasen, de palmpasestokken maken, het bezoek aan het Bartholomeus gasthuis met bloemen, de kersttijd met de repetities en de uitvoering van het kerstspel; en dat allemaal elk jaar.” “Die herhaling werkte”, aldus Marjolein. “Het is een prima concept om ouders te betrekken bij de kerk en om zelf betrokken te zijn. Het werd ook echt een deel van het leven van de kinderen.” Annemijn beaamt dat: “Als ik ooit zelf kinderen krijg, wil ik die ook meenemen naar de kerk. Het is goed om kennis te hebben over de Bijbel. Ik heb vrienden die weinig van het geloof weten, dat wil ik mijn kinderen juist wel meegeven.”

De gespreksgroep

“Vroeger hadden we het veel over onze kinderen, over opvoedingsvragen, over hoe je thuis al of niet het geloven vorm gaf.” “Deelde je mijn hele levensverhaal?” wil Annemijn weten. “Nou, niet alles, maar er werd veel en lang gesproken over alle kinderen” zegt Marjolein. “Daar was die groep voor! Nu delen we vaker levensgebeurtenissen. We zijn boeken gaan lezen met een thema en bespreken die in de groep. Zo veranderen de gesprekken in de groep mee met onze leeftijd en levensfase. We hebben Marthe de Vries uitgenodigd om bij ons te komen kijken. Zo proberen we betrokken te blijven bij de kerk, ook al komen sommigen daar niet zo vaak.”

Ineke Ludikhuize

Comfortzone of kunstmatig betrokken

Het is goed om een comfortzone te hebben. Dat leerde ik jaren terug op een symposium in Utrecht met onder anderen filosoof Désanne van Brederode en theoloog Stephan van Erp. Ik moet er nog geregeld aan denken. Een mens is niet in staat zich alles in de wereld aan te trekken en tegelijkertijd door te leven. Het gewicht van de wereld is te zwaar voor onze schouders, we zouden eronder bezwijken.

Bij het thema van deze Geertebrief worstelde ik opnieuw met die comfortzone. Hoe betrokken ben ik op de wereld, op mijn omgeving? Via de NOS-app is er een eindeloze stroom van nieuws dat me nauwelijks meer raakt. Afghanistan? Vreselijk. Maar de hoop dat het daar beter zou gaan na inmenging van de westerse wereld gaf ik jaren geleden al op. Het idee dat ik daar verschil kan maken is ook een illusie.

Kritische ondertoon

Onrecht en oorlogen in de wereld voelen natuurlijk bijna altijd buiten bereik. Maar ook thema's als klimaat, diversiteit en ongelijkheid moeten mijn betrokkenheid grotendeels missen. Natuurlijk ben ik geen racist, vind ik dat iedereen er moet mogen zijn en gelijke kansen moet hebben. Wij eten weinig vlees en rijden een hybride auto. Toch heeft dit met oprechte betrokkenheid weinig te maken.

Op 15 augustus schoof ik als sidekick aan bij *Dit is de Zondag* op NPO Radio 1. Daar zat een klimaatactivist aan tafel. Iemand die zich met hart en ziel inzet voor onze planeet. De emoties die soms hoog oplopen verraden de grote betrokkenheid van deze mensen. Mijn houding? Nieuwsgierig en met bewondering, maar niet zonder kritische en soms cynische bijklanken.

Het laat me koud

In de auto op de terugweg troost ik me met Paulus' metafoor van het lichaam, uit de eerste brief aan de Korinthiërs. Ieder lichaamsdeel heeft z'n functie en de hand kan niet tegen het oog zeggen dat hij deze niet nodig heeft. Dankbaar voor mensen die zich inzetten voor een betere wereld vervolg ik mijn reis, maar niet helemaal gerustgesteld. Want waar halen anderen hun engagement vandaan? Heb ik mijn leven misschien zo vol gepropt met een groot gezin, werk, studie en veel hobby's dat ik geen tijd meer heb voor de mensen om mij heen? Natuurlijk zit in het werk van een predikant het engagement bij de zielenroerselen van alle mensen die op mijn pad komen. Maar waarom laat zoveel verschrikkelijk nieuws veraf mij dan vaak zo koud?

Coping

In ieder geval heb ik geleerd tegen dit soort gedachtes niet meer te vechten. Geen dingen dwangmatig of kunstmatig doen. Dat houd je niet vol. Ik schud mijn hoofd nog een keer vanwege de oorlogen in Afghanistan, Israël en Palestina en omarm de gedachte dat ik die nooit ga veranderen.

Ik probeer de pijn te voelen van de rommel die wij er als mensheid van maken en laat een traan voor de dierbaren die op dit moment een kindje moeten missen, of een ouder. Voor de mensen die worstelen met schuldgevoelens, hun draai niet kunnen vinden in deze wereld. Om vervolgens terug te kruipen in mijn comfortzone, want alleen van daaruit kan ik hoopvol blijven en liefdevol omzien naar de mensen om mij heen.

Jaap Marinus

Nieuwe leden en vrienden

Katja Weitering

Foto: Marco Sweering

De Geertekerk leerde ze kennen via haar werk als hoofd tentoonstellingen van het Museum Catharijneconvent. Ze studeerde kunstgeschiedenis en houdt van kunst, omdat ze daardoor de verbinding met iets hogers - een andere dimensie - ervaart.

Katja Weitering kwam voor het eerst in de kerk voor een lezing (van Theo Hobson) over kunst en religie. Ze was onder de indruk van de sfeer en de plek. Het christendom kende ze vanuit haar studie en werk. Haar ouders hadden haar daar niet iets over meegegeven. "Dat maakt de drempel naar een kerk hoog. Het is een wereld die je niet kent", zegt ze. "Door mijn

werk in het Catharijneconvent, dat ik nu vijf jaar doe, heb ik wel meer interesse in die wereld van het christendom gekregen. Ik woon met mijn gezin inmiddels ook in Utrecht en dankzij corona was er tijd voor nadenken."

Het leidde ertoe dat ze de oriëntatiecursus ging doen. Zowel Florus Kruyne als de andere deelnemers maakten indruk. "Door mijn werk heb ik de breedte van het christendom leren kennen: van de tentoonstelling over de Biblebelt (2019) tot de komende tentoonstelling over Black Gospel. Dan ga je je afvragen: waar plaats ik mezelf. Via de cursus ben ik op zoek gegaan. Ik vind

het mooi om, zoals ik Tina Geels hoorde zeggen, te schuilen bij oude verhalen. Eeuwenoude verhalen zijn dan een uitgangspunt voor het nadenken over jouw rol in het leven. Die verhalen kun je verbinden aan het heden, aan jezelf; en dat zonder dogma, dwang of uitsluiting."

Na de online oriëntatiecursus besloot ze vriend van de RGU te worden. Ze ziet de gemeenschap van de Geertekerk als een plek voor gesprek en ontmoeting, open en uitnodigend. Heeft het haar geholpen dat alles online gebeurde? "Ja", zegt ze meteen, "het heeft voor mij de drempel verlaagd."

Ineke Ludikhuizen

Imre Végh

Hij is geboren en getogen in Nederland. Zijn naam is afkomstig uit Hongarije, waar zijn opa (Kecskemét) en oma (Budapest) woonden voordat ze naar Nederland kwamen. Al generaties lang (vader, opa, overgrootvader) zijn er gereformeerde dominees in de familie. Imre studeerde sociale geografie maar werkt nu met groepen om hun communicatie te verbeteren en voor persoonlijke groei.

"Tijdens mijn studie ben ik begonnen met

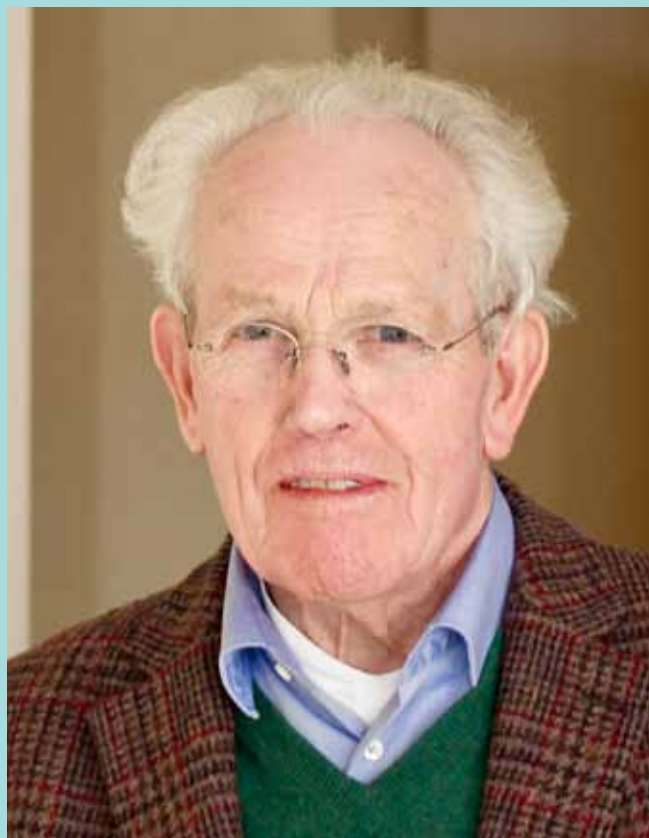
debattrainingen. Ik vond dat bijzonder leuk en ik begon mijn carrière ermee. Het honoursprogramma dat ik volgde, gaf, naast vakinhoudelijke kennis, ook aandacht aan persoonlijke ontwikkeling. Die kant ben ik steeds meer opgegaan in mijn eenmansbedrijf. Ik geef nu zelf workshops binnen de honoursprogramma's in Groningen en Utrecht aan jonge, slimme mensen die een interessante doelgroep vormen voor mij."

"Ik heb veel verschillende lijnen naar de re-

Chris Eijkman

Ik ben geboren in een huisartsengezin op Bali in 1940. Tijdens de oorlog hebben mijn moeder, broer en ik, in Ambarawa in het kamp gezeten. Mijn vader zat gevangen in Japan. Na de oorlog zijn we herenigd in Semarang. We kwamen definitief terug in Nederland in 1950. Mijn vader overleed dat jaar. De middelbareschooltijd heb ik in Zeist gewoond; daarna geneeskunde gestudeerd in Utrecht. Toen ik 15 jaar was, heb ik een numineuze ervaring gehad, wat mij deed beseffen dat er meer is dan het aardse bestaan. In mijn studententijd werd ik actief bij de VCSB (Vrijzinnig Christelijke Studenten Bond), ben ik remonstrant geworden en bevestigd in de Geertekerk (1962). Na mijn studie heb ik met mijn vrouw in Nigeria tijdens de burgeroorlog in een joint mission-gouvernement hospital gewerkt. Toen zij zwanger raakte, zijn we teruggegaan en een huisartsenpraktijk in Sneek begonnen. Mijn vrouw is een jaar later overleden aan een staphylococceenpneumonie. Ik bleef achter met een jongetje van vijftien maanden en een meisje van tien weken. Na anderhalf jaar ben ik hertrouwd. We kenden elkaar uit Utrecht. Later is nog een zoontje geboren. Ik heb 50 jaar in Sneek gewoond. We waren beiden actief in de Doopsgezinde gemeente daar en hebben allebei in de kerkenraad gezeten. Dankzij die numineuze ervaring ben ik mijn geloof trouw gebleven en kon ik het verlies van mijn eerste vrouw plaatsen na al de ellende die ik in Nigeria ervaren had.

Mijn tweede vrouw had in de oorlog polio gekregen en is in 2015 aan postpolio overleden. Het praktijkhuis is verkocht en ik ben in Veeningen gaan wonen in ons boerderijtje. Omdat ik vorig jaar verschillende keren opgenomen ben geweest, heb ik besloten naar Huize het Oosten te verhuizen. Ik ga vaak naar Veeningen en wil dat zo lang mogelijk volhouden. Daar ben ik

buitenlid van de do-re gemeente in Meppel. In de winter zal ik meer in Bilthoven zijn en zolang ik mobiel ben, wil ik naar de Geertekerk komen. De live-uitzendingen vind ik een verrijking. Covid heeft dus ook iets goeds gebracht!

monstranten en de Geertekerk. De eerste keer dat ik er iets over hoorde, was toen Maaïke Hoffer (betrokken bij de Geertekerk) mij vroeg om mee te gaan met een van de ontmoetingsreizen die zij organiseert voor Palestijnen en Israëli's. Ik ben ook wel in de Geertekerk geweest omdat een vriend van mij graag wilde zingen. Hij kwam toen bij het kamerkoor van de Geertekerk terecht. Zo leerde ik ook Maarten van der Bijl kennen. Het christendom kende ik van huis uit, gezien al die do-

minees in de familie. De ruimte voor eigen interpretatie in de Geertekerk trekt me aan. Daarnaast is er in de Geertekerk veel mooie muziek. Dat laatste vind ik zeer waardevol. Bach op het orgel is bijvoorbeeld prachtig."

"Ik heb ook ooit workshops verzorgd voor jonge remonstranten en een heidag van de kerkenraad van Amsterdam begeleid. Wat indruk op mij heeft gemaakt is een gesprek met Florus Kruyne. Ik lag vorig jaar sep-

tember in het ziekenhuis met een blinde-darmontsteking. Toen ik er even helemaal doorheen zat, kwam Florus binnen en kregen we een mooi gesprek."

"Dankzij al die lijnen ben ik nu vriend van de Geertekerk. Je zult me misschien niet heel vaak zien, want ik heb een nog jong gezin. Met mijn vrouw Yo-Yi heb ik een zoon, Jóska, van vier en een dochter, Élodie, van een jaar."

Ineke Ludikhuizen

De Leeuwenbergh-kandelaar verhuist

Toen in 2004 de leden van de Leeuwenberghgemeente hun kerk sloten en overkwamen naar de Geertekerk namen ze onder andere een smeedijzeren kandelaar mee. Deze kandelaar was begin zestiger jaren gemaakt naar een idee van de toenmalige predikant van Leeuwenbergh ds. Cas B. Burger. De zevenarmige kandelaar hebben we in de 40 dagentijd in de Geertekerk ook gebruikt. Dat vroeg ieder jaar wel uitleg, want het betreft een uniek en onbekend ritueel, als volgt:

De Veertigdagentijd begint met zeven brandende kaarsen. Elke zondag wordt er een kaars minder aangestoken en aan het slot van de dienst een kaars gedoofd, totdat op Goede Vrijdag de laatste kaars wordt gedoofd. Op Paasmorgen branden weer alle zeven kaarsen.

De kerkenraad besloot om dit ritueel dit jaar voor het laatst uit te voeren en zocht een goede plek voor de kandelaar. Die is

gevonden: het 13e-eeuwse kerkje van Ezinge (Groningen). In dit dorp, op vijftig meter van die kerk, woont ds. Lydia A. van Ketel,

een van de oud-predikanten van Leeuwenbergh (1984-1998). Zij kent het ritueel en de kandelaar. Bovendien staan in het liturgisch centrum van het kerkje verschillende smeedijzeren voorwerpen waar de kandelaar goed bij past.

De Protestante Gemeente Ezinge is er trots op dat het kerkje nog echt dienst doet. Heel veel andere oude kerken en kerkjes in Groningen zijn inmiddels aan de eredienst onttrokken. Het is de bedoeling dat de kerk van Ezinge 's zomers in het weekend wordt geopend voor bezoekers. De kerk, het dorp ('het Pompeii van het Noorden') en het plaatselijke museum Wierdenland zijn zeker een bezoek waard. Ook in de omgeving van Ezinge zijn bezienswaardigheden, zoals de kluizenarij van Warfhuizen. Verschillende Geertekerkers plannen al uitjes naar Ezinge.

Ineke Ludikhuizen

In memoriam

Tineke van Krimpen

Op 9 juni is overleden Lambertina Johanna Petronella van Krimpen, zij werd 82 jaar.

Tineke was trouw aan de remonstrantse gemeente nadat zij met de mensen van de Leeuwenbergh gemeente (NPB) in 2004 was overgekomen naar de Geertekerk. De gesprekskring Grenzeloos droeg zij een warm hart toe. Zij bleef nieuwsgierig naar de betekenis van de Bijbelverhalen en sloeg niet gauw over bij de cursus Van Kaft tot Kaft. De wijkavonden vonden als vanzelf regelmatig plaats in haar flat aan de Vondellaan.

Bij de Geertekerk had Tineke een geestelijk onderdak gevonden voor haar bewogen leven. Opgegroeid in Utrecht, koos zij in het spoor van haar moeder voor de opleiding tot verpleegkundige in het (oude) AZU. Een eigen weg met een grote fijngevoeligheid, dat tekende haar leven.

Een aantal keer stond zij er alleen voor en toch koos zij voor de weg vanuit haar hart. Ik kende Tineke al langere tijd toen ik haar begin dit jaar weer opzocht nog op haar flat. Ze vertelde toen veel over haar leven, over de Zenmeditatie die belangrijk voor haar werd, over de kinderen en kleinkinderen op wie zij erg betrokken bleef. Zorgzaam en zachtmoedig als zij was. Tineke vertelde ook over de vrijzinnige kerk van haar jeugd.

‘Zalig de zachtmoedigen want zij zullen de aarde bewonen’, was de belijdenstekst die ze meekreeg. Dit kleine fragment uit de Bergrede werd haar innerlijk kompas. Het gaf haar houvast en ook troost in de moeilijke periodes van haar leven.

Een paar maanden geleden verhuisde Tineke vrij plotseling naar Huize Voorhoeve, omdat ze snel achteruit ging, zo kwetsbaar was zij geworden. Heel rustig kon zij haar leven loslaten.

Bovenaan de rouwkaart een stille tekst van Tagore:

‘De lamp van het samenzijn brandt lang; zij gaat in een oogwenk uit bij het afscheid.’

Moge zij opgenomen zijn in het grote Licht waar ook Tineke een vermoeden van had.

Tina Geels

Ward Schokking

Toen ik Ward Schokking bezocht, nadat hij aangegeven had dat hij vriend was geworden van onze gemeente, was het een kleine zoektocht. Hij had het door de telefoon al aangegeven. Zijn prachtige huis, de Croesen, een 16e-eeuws pand in Maarsse, was twee jaar eerder door brand verwoest. Een ingrijpende gebeurtenis want de brand brak 's nachts uit, terwijl Ward in huis lag te slapen. Gelukkig kon hij bijtijds ontkomen, maar het huis was verwoest. Dat prachtige huis werd nu opnieuw opgebouwd, hersteld. Maar niet nadat er grondig historisch onderzoek naar was gedaan. Tekenend voor Ward: altijd net iets verder kijken dan je neus lang is.

In afwachting van de opbouw resideerde Ward in de oude garage, omgebouwd tot tijdelijk woonhuis. Het was een knus hol, met uitzicht op het water en weidegebied achter zijn huis en met alle boeken onder handbereik. Daar spraken we over het leven, over zijn overleden vrouw, over zijn werk als psycholoog. En over zijn, toch wat onverwachte, besluit om zich aan te sluiten bij de Geertekerk. Ward was meer een bijbels humanist. In deze laatste fase van zijn leven, zocht hij ook naar wat meer verbondenheid. Helaas hebben corona en zijn toenemende fysieke kwetsbaarheid het niet mogelijk gemaakt om daar meer gestalte aan te geven. Eduard Henri Jurri-

aan Theodorus Schokking overleed op 19 mei. Hij is 87 jaar geworden.

Marthe de Vries

Tamara van Meer

Op 17 juni is overleden Tamara Helena Petronella van Meer op de leeftijd van 51 jaar. Tamara is maar kort vriendin geweest van onze gemeente. Al langer volgde zij thuis, samen met haar tolk onze kerkdiensten online. Ze voelde zich qua geestelijk klimaat erg aangesproken door onze geloofsgemeenschap. Ondanks het feit dat Tamara niet oud geworden is en ondanks haar doofheid heeft ze zich enorm ontwikkeld als kunstenares, coach, mindfulness-trainer, schrijfster en als mens.

Zij voelde zich gedragen en begeleid door de Heilige Geest. In vrede is zij in het stadshospice overleden, in de nabijheid van haar ouders en haar zus. Woensdag 23 juni a.s. op de dag dat zij 52 zou zijn geworden was de rouwdienst in de Geertekerk.

Op de rouwkaart was de tekst van Hanna Lam afgedrukt:

*‘de mensen van voorbij
zijn in het licht
zijn vrij’*

Dat het zo mag zijn.

Florus Kruyne

Een bewogen geschiedenis

Aflevering 4: De kluis

Het is nauwelijks meer voor te stellen, maar tot 1943 stond aan de zuidzijde van het koor van de Geertekerk een brandspuitenhuisje. Op oude foto's is het nog te zien. Vele eeuwen hiervoor bevond zich op die plek ook een kluis, waarin mensen zich in konden laten inmettelen. Agnes van Zantwijk was in 1400 de eerste, waarna vele kluisenaressen haar volgden. Wat bezielde hen om zich in te laten kluizen? Wat zijn hun ervaringen: was het er stil? wat hoorden ze? In deze aflevering schets ik wat historie over de kluis. Om daar zelf iets van te ervaren, verbleef ik een paar uur in de kluis van de Jacobikerk, de enige bewaard gebleven kluis in Nederland.

Kluis van de Jacobikerk

Het is zomers warm als ik verwachtingsvol via de Catherijnesingel naar mijn bestemming fiets. Aan de overkant van het water zie ik de Geertekerk en prent mij het beeld van het huisje aan de zuidzijde van de kerk nog eens in. Het contrasteert met het beeld dat ik iets later aantref bij de Jacobikerk, waar verschillende armenhuisjes aan de kerk zitten. Een jongedame doet mij open. “Jij komt voor de

kluis?”, vraagt ze vriendelijk. “Ja”, zeg ik en ik volg haar naar de plek waar ik de komende uren zal doorbrengen. De lichtheid in de kerk brengt me in een serene stemming. We lopen naar de in 1492 gebouwde Andreaskapel, achter een smeedijzeren hek, geschilderd in rood en groen met aan de uiteinden vier mensenkoppen (verwijzend naar psalm 22 van David). “Zal ik het hek dichtdoen?” “Ja, doe maar.” Ik neem de omgeving in mij op.

Voor mij staat een negentiende-eeuwse tafel op een tapijtje met een stoel erbij. Links een oude kerkbank en aan de rechterkant is nog een zitplek gecreëerd met een stapel boekjes ernaast, variërend van de Bijbel tot werk van Toon Tellegen. Ik had een kleinere ruimte verwacht. Dan ontdek ik aan mijn linkerkant een kleine opening. Ik houd even mijn adem in en stap de ruimte in. Veel meer dan twee stappen kan ik er niet zetten. Er staat

een knielbankje en een Mariabeeltenis. Via twee getraliede vensters kijk ik in de imposante kerk. Vroeger was er ook nog een venster in de buitenmuur waardoor de kluizenaressen contact konden maken met de buitenwereld. Zo konden mensen ze om raad en voorbeden vragen en konden de kluizenaressen voedsel in ontvangst nemen. Ik besluit op het knielbankje plaats te nemen en me te laten omarmen door de stilte en de rust die in de kleine ruimte heerst. Ik luister naar de straatgeluiden die door de dikke muren heen komen. Het is een gek besef: ondanks dat ik in de kluis afgesloten lijk van de wereld, voel ik me juist heel erg in de wereld staan.

Inkluisingen

Over de kluis bij de Geertekerk is helaas weinig terug te vinden in de archieven. De kluis is omstreeks 1400 gebouwd, waarna Agnes van Zantwijk zich als eerste liet inmettelen om zich op die manier aan God te wijden. Ze was de dochter van handelaar Willem van Zantwijk. Opvallend is dat zij van bisschop Frederik van Blankenheim toestemming kreeg om in te kluizen, zonder voorafgaand kloosterverblijf, wat wel gebruikelijk was. Rond 1850 is de kluis een brandspuithuisje geworden. In Utrecht hebben zich waarschijnlijk vele inkluisingen voorgedaan, maar in de archieven zijn slechts vijf gevallen terug te vinden. Naast Agnes van Zantwijk gaat het om de bekende mystieke dichteres Suster Bertken (kluis Buurkerk), Alyt Ponciaens (kluis Jacobikerk) en kluizenaar Peter Gijsberts (eind 15e eeuw, kluis Predikherenkerk). Zijn zus was hem eerder voorgegaan. Vaak moesten kandidaten voor een inkluising lange tijd wachten op een plek, omdat de vraag ernaar erg groot was.

Voor het inkluisen werd een speciale liturgie gehanteerd, die overeenkomsten vertoont met een begrafenis. De ingekluisde sterft als het ware voor het oog van de wereld en de kluis is het graf. Tijdens een speciale mis – waarbij de kluizenaar/kluizenaress plat op de vloer ligt – worden hymnen en (boete)psalmen gezongen. Na het *Veni Creator Spiritus* en een preek over het kluizenaarsleven gaan ze in processie, onder het gelui van klokken, naar de kluis. Na nog wat plichtplegingen wordt de deur van de kluis gesloten en voorzien van een zegel van de bisschop of abt. Alleen bij ziekte of uitzonderlijke noodgevallen wordt toestemming verleend de deur te openen.

Dankzij haar geschriften weten we dat suster Bertken zich op haar 30ste liet inmettelen en maar liefst 57 jaar in haar kluis verbleef. Het grootse gedeelte van haar tijd bracht ze door met bidden en mediteren. In de ruimte naast de kluis van de Jacobikerk is één van haar bekendste liedteksten te lezen: *'Ic was in mijn hoofkijn om cruyt gegaen, Ic en vanter niet dan dijstel ende staen.'* Het kost me tijd om haar tekst me eigen te maken, maar na wat omzwervingen

op het internet ontdek ik dat het lied gaat over een ontmoeting met Jezus in haar tuintje (vol met distels en doornen), waar ze heen is gegaan om groente te plukken.

Ervaring

Tijdens mijn verblijf wissel ik herhaaldelijk van plek tussen de kluis en de zitplekken in de kapel. Na een minuut of twintig vind ik het toch een beetje benauwend worden in de kluis, die waarschijnlijk in de tijd van Alyt Ponciaens nog een extra ruimte had. Het kost mij veel moeite om te begrijpen dat je je laat inmettelen om God te dienen. Tegelijkertijd is het een bijzondere ervaring om zo even afgesloten te zijn van de buitenwereld. Als ik na vier uur weer naar buiten stap, is het alsof er een andere wind door mijn haren waait.

Gerard van den Berg

Wil jij ook een verhaal over de geschiedenis van de Geertekerk met ons delen? Stuur dan een e-mail naar redactie@geertekerk.nl of gerard@verhaalmij.nl

Bronnen:

Jubileumboek 375 jaar Remonstranten in Utrecht
www.historiek.net
 Knipselmap Geertekerk
 C.C. van der Graft - 'Een vierde Utrechtsche kluis' in: Maandblad van Oud-Utrecht

Uit de kerkenraad...

@ Inmiddels zijn de beperkingen voor onze kerkelijke gemeenschap in de Geertekerk met ingang van 11 juli 2021 opgeheven. Iedereen kan gelukkig weer volop de kerkdiensten bezoeken en elkaar na afloop ontmoeten tijdens de koffie. Hopelijk krijgen we nog een mooie nazomer, zodat we ook buiten op het kerkplein koffie kunnen drinken.

De diensten blijven ook online uitgezonden worden.

@ Op 13 juni was het afscheid van ds. Florus Kruyne met 80 bezoekers in de Geertekerk. Ruim 400 mensen hebben de dienst via de live stream gevolgd.

Op 23 juni 's avonds heeft Florus zijn ervaringen gedeeld van 31 jaar werken in en voor de Geertekerk.

We wensen Florus samen met Tina alle goeds toe voor deze nieuwe levensperiode.

@ Tegelijk heten we onze nieuwe predikanten van harte welkom in onze gemeente.

Ds. Claartje Kruijff is per 1 juli 2021 in dienst getreden en ds. Lense Lijzen per 1 september. Samen met ds. Marthe de Vries is het predikantenteam weer op volle sterkte. Tijdens de feestelijke dienst op zondag 12 september, tegelijk met de start van het nieuwe seizoen, doen de nieuwe predikanten hun intrede.

De dienst op 12 september begint om 14.30 uur. 's Morgens is er geen dienst.

Voor september en oktober hadden we al een aantal gastpredikanten uitgenodigd. Dat blijft zo.

@ Op 19 september is de kinder-startzondag met een buitenactiviteit, samen met de ouders.

@ In het najaar komt Jesse Gruiters stage lopen van half september tot eind oktober. Ds. Marthe de Vries is zijn begeleider. Momenteel is hij pastor in het UMC.

@ Er is een nieuwe werkgroep Gebouwen ingesteld. Daarin hebben zitting: Wim Edelman (voorzitter), Arja Hamburger (penningmeester), Jeanne van Bree (kerkmeester), Adri Onnekink en Cor Stolk. De werkgroep behandelt alle zaken die betrekking hebben op gebouw en inventaris van de kerk.

*Namens de kerkenraad,
Mattie van der Slikke, secretaris.*

Van de penningmeester

Graag informeer ik u over enkele ontwikkelingen.

Financiële bijdragen

Eind juli was er al bijna € 130.000,- bijgedragen. € 3.000,- meer dan omstreeks deze tijd in 2020, een topjaar met een totaal van bijna € 225.000,-. Ik verwacht dat we dit jaar een totaal van € 225.000,- à € 30.000,- zullen bereiken. Mijn oproep van eind vorig jaar om in verband met de uitbreiding van de predikantsformatie de jaarlijkse bijdrage wat te verhogen bleek niet aan dovemansoren gericht. Een blijk van vertrouwen in de toekomst van onze gemeente!

Collectes

In 2019 was het jaarlijkse totaal van de collectebijdragen en giften voor de diaconie € 17.500,-. Voor het gemeentewerk € 11.500,-. In 2020 collecteerden we vrijwel het gehele jaar digitaal. Het totaal voor de diaconie steeg tot € 20.000,- en het totaal voor het gemeentewerk was € 10.500,-. In 2021 zijn eind juni de totalen voor de diaconie € 11.000,- en voor het gemeentewerk € 7.000,-. Een verdere stij-

ging dus, omdat we voorheen halverwege het jaar ongeveer de helft van de opbrengsten hadden. Het aantal mensen dat digitaal bijdraagt is minder dan toen we live collecteerden, maar de bijdragen zijn fors hoger. In de kerkdiensten collecteren we nu ook weer live. Ik verwacht dat veel mensen toch digitaal blijven bijdragen en hoop dat de stijging van de collecteopbrengsten structureel zal zijn.

Budgettering

Bij de begroting 2021 lichtte ik toe dat we in 2021 een systeem van budgettering zouden invoeren. Alle kerncommissies hebben een budget gekregen, gebaseerd op de voor dit jaar geplande activiteiten. De commissies kunnen nu zélf beslissen of bepaalde activiteiten financieel gezien wel of niet uitvoerbaar zijn. Dat is wel wennen, omdat eerst moet worden bedacht uit welk budget een uitgave betaald wordt.

De ervaring die we hiermee intussen hebben, maakt het ook makkelijker om het gemeentewerk in Schoonhoven en het beheer van het kerkgebouw daar administratief goed in te passen.

Financiële organisatie

Vanwege de omvang is de organisatie van het werk van de penningmeester al lange tijd een punt van aandacht van de kerkenraad. Het is gewenst het werk over méér personen te verdelen door bijvoorbeeld een tweede penningmeester te benoemen. Daar worden nu gesprekken over gevoerd. Voor het gebouwbeheer is inmiddels een aparte penningmeester benoemd. Maar er zijn nog meer onderdelen van het penningmeesterwerk die kunnen worden afgesplitst.

Als u affiniteit heeft met administratief werk en financieel beheer en u wilt de gemeente daarbij van dienst zijn, dan hoor ik dat graag!

Wim Edelman, penningmeester

T 06 26918141

E penningmeester@geertekerk.nl

Alian de Jong deelt met ons haar ervaringen met vrijwilligerswerk buiten de RGU. We houden ons aanbevolen voor meer van deze verhalen: redactie@geertekerk.nl

Wijkwerk in Woerden

Sinds mijn tienertijd ben ik altijd wel op een of andere manier politiek actief geweest. In het bestuur van een politieke jongerenorganisatie en later in besturen van afdelingen van politieke partijen in mijn diverse woonplaatsen. Op dit moment ben ik penningmeester van de Woerdense afdeling van GroenLinks.

Mijn voornaamste vrijwilligerswerk is thans echter het bestuur van het wijkplatform van mijn wijk in Woerden, Molenvliet. Onze wijk is de grootste van Woerden, met bijna 10.000 inwoners. Het wijkplatform probeert de bewoners te laten meepraten richting de gemeente en activiteiten te organiseren.

Ons wijkwinkelcentrum is een nogal verwaarloosd plein met een groot kunstwerk er op, het Orakel. Daarom heeft het plein

in de volksmond ook Orakelplein. Op dit moment is één van onze belangrijke acties om dit plein, samen met bewoners van de wijk, de gemeente en de winkeliersvereniging op te knappen. Er loopt een water-tje door het plein. Met de kades daarvan wordt binnenkort een start gemaakt. In samenwerking met de Molukse gemeenschap (die het wijkcentrum beheert) hebben we geregeld dat wijkbewoners tegen gereduceerd tarief in het wijkcentrum gezamenlijk kunnen eten. Zo hebben bewoners, vaak ouderen of eenzaam, een gezellige avond. Vorig jaar hebben we in de coronatijd als kerstactie ruim 400 cadeaupakketjes uitgedeeld in de wijk. Door samen te werken met onder meer thuiszorg, Zonnebloem, zorgorganisaties en kerken zijn die terecht gekomen bij mensen die echt wel een steuntje in de rug konden gebruiken.

Op meerdere plekken in de wijk zijn verder plukbakken met kruiden neergezet, waar buurtbewoners uit mogen oogsten.

Door mijn (betaalde) werk bij de gemeente Utrecht, weet ik dat er ook in de stad Utrecht, en in veel andere gemeenten, wijkplatforms actief zijn. Het is echt een leuke manier om iets voor je eigen omgeving te doen, je ziet meteen (nou ja, soms met een lange adem ...) resultaat in je eigen buurt. En het is heel divers. Want er speelt van alles in zo'n wijk: op sociaal gebied, maar ook bijvoorbeeld als het gaat om verkeer, natuur, inrichting van de openbare ruimte of om duurzaamheid.

Alian de Jong

Kostersteam

Volgens de dikke Van Dale is een koster 'een kerkelijke bediende die met de dagelijkse zorg voor het kerkgebouw en de kerkdienst belast is'. Een soort van facility manager dus. Toen de remonstranten in 1956 de Geertekerk gingen gebruiken kwam het kostersechtpaar Jalving in dienst. Zij woonden in wat wij nog steeds de kosterwoning noemen. Deze woning was via de gemeenschappelijke keuken verbonden met het kerkgebouw. Later kwam Mohammed Katabi in dienst en woonde met Marijke ook in de kosterwoning.

Toen de financiën niet meer toereikend bleken voor een kosterdienstverband werd een huishoudelijke commissie verantwoordelijk voor een aantal kosterstaken. Die zijn altijd door een grote groep vrijwilligers, het kostersteam, uitgevoerd. Het beheer van het gebouw kwam onder toezicht van een kerkmeester.

De hoofdtaak van de koster ligt rondom de zondagse kerkdienst. Volgens rooster ingedeeld zorgen twee vrijwillige koster voor de koffie/thee voor en na de dienst en samen met de kerkenraadsleden van dienst voor het gereed maken van de kerkzaal o.a. Bijbel, liturgie, een glaasje water voor de predikant, liturgieën voor de collectanten, enz. Vóór de coronatijd had een van de koster de zorg voor het geluid tijdens de dienst.

Tijdens de coronaperiode was een kos-

ter per zondag voldoende. Nu we weer met meer personen de dienst kunnen bijwonen en er ook weer koffie na de dienst geschonken wordt zijn weer twee koster nodig. Toen de diensten online werden uitgezonden is voor beeld en geluid een aparte groep vrijwilligers in het leven geroepen. Deze taak kwam voor de koster te vervallen.

Het koffie/theedrinken na de dienst is een sociaal gebeuren. Het is leuk en gezellig om daar als koster aan mee te werken. Momenteel bestaat het kostersteam uit ca. 12 mensen. Gemiddeld word je acht keer per jaar ingeroosterd. Er kunnen zeker nog meer koster meedoen.

Als je zin hebt om mee te doen, mail dan naar blindenbach@xs4all.nl Iedereen is welkom!

Aalke Blindenbach – Ringers

Oproep

Alleen voor mannen

Misschien is het niet meer van deze tijd om generiek in gender te denken. Toch is er een schare mannen die behoefte heeft aan onderling contact. Gewoon eerlijk tegen elkaar kunnen zijn over wat er in je leven speelt. Een goed boek lezen en dat met elkaar bespreken. Erop uit gaan met elkaar. In de mannengroep die vanuit de vernieu-

wingsplek is ontstaan begint dit initiatief aardig vorm te krijgen.

Op de woensdagavond komen we om 20.30 uur op diverse locaties samen. Op zondagmiddag zien we elkaar rond 14.00 uur. De volgende data zijn al geprikt:

- Zondag 5 september
- Woensdag 22 september
- Zondag 10 oktober
- Woensdag 27 oktober
- Zondag 14 november (mogelijk een weekend weg)
- Woensdag 1 december
- Zondag 19 december

Doordat een aantal deelnemers helaas moest afhaken zijn er een paar plekje's vrij gekomen. Wil je aanhaken? Stuur dan een mail naar jaapmarinus@hotmail.com.

Jaap Marinus

Oproep

Hulp bij restauratie

Bij de verbouwing van de kerk een paar jaar geleden werden drie antieke bijbels veilig gesteld. We willen graag twee van deze mooie bijbels permanent tentoonstellen in de kerk. Ik heb daarvoor een vitrinekast (toonbankmodel) op de kop kunnen tikken. Maar deze moet wel wat opgeknapt en aangepast worden.

Wie zou met enige kennis van zaken en handigheid mij daarbij kunnen helpen?

Inge van de Pavoordt (06 30335288)

Bijzondere diensten september/oktober

Intrededienst, 12 september

In deze feestelijke middagdienst worden ds. Lense Lijzen en ds. Claartje Kruijff als predikanten aan onze gemeente verbonden door ds. Marthe de Vries. Een feestelijker begin van het nieuwe seizoen is niet mogelijk. Na anderhalf jaar van online leven en vieren hopen we nu weer voluit te kunnen beginnen.

Er is natuurlijk gelegenheid om de nieuwe predikanten te begroeten en welkom te heten, maar ook om ons nieuwe programma te bewonderen. 'Je weet niet wat je hoort!' is het jaarthema en dat zal zeker ook voor deze dienst gelden. Het nieuwe geluid van de nieuwe dominees, feestelijk begeleid door het vertrouwde geluid van de cantorij onder leiding van Maarten van der Bijl.

Vredeszondag, 19 september

Op deze vredeszondag gaat ds. Pieter Dronkers voor. Hij heeft als geen ander

ervaring met vredeswerk en het werken in conflictgebieden. Hij bereidt deze dienst samen met de vredeswerkgroep van onze gemeente voor.

Coming Out Sunday, 10 oktober

Op deze zondag wappert de regenboogvlag op onze kerk: een feestelijke zondag waarop we de veelkleurigheid van de mensheid vieren en de veelkleurigheid van relaties die tussen mensen kunnen bestaan. Die kleurrijkdom is ook voor onze gemeente heel belangrijk.

Het is niet altijd gemakkelijk om in deze wereld die veelkleurigheid hoog te houden. Als mensen moeten opboksen tegen vooroordelen en angsten, wanneer ze genegeerd worden, of gediscrimineerd en zelfs bedreigd of vervolgd. Zeker nu sommige landen -steeds meer- beperkende maatregelen doorvoeren.

Alle drie de predikanten doen in deze dienst mee. Wie vindt het leuk om mee te

denken en mee te helpen met de voorbereiding? Graag vóór 10 september opgeven bij ds. Marthe de Vries, marthedevries@dds.nl, 06-22325913.

Stil staan bij hen die niet meer bij ons zijn, 31 oktober en 2 november

In de laatste jaren is de traditie gegroeid om begin november stil te staan bij de mensen die wij in de afgelopen periode verloren hebben, in navolging van het katholieke Allerheiligen – Allerzielen.

In de dienst van 31 oktober noemen wij de namen van de overledenen uit de kring van onze gemeente. Op 2 november, de avond van Allerzielen, zetten wij de deur van onze kerk wijd open voor iedereen, al dan niet betrokken bij onze gemeente, die iemand wil gedenken, even stil wil zijn, een kaarsje wil branden.

Marthe de Vries

Magic world

Beste Roosmarijn, beste Joop,

Dat was een hectische dag gister. En ook nog fikse regen vannacht. Even leunen in de schaduw. Het loof staat er goed bij en de rivier heeft weer genoeg water. Daar staan Gijs en Els met elkaar te praten. Wordt het nog wat met die twee? Ik moet hem nog vragen die balken naar boven te sjouwen, is veel geld waard, maar vandaag niet en wat die lui aan het water doen? Laat maar. De klok slaat twaalf. Wat een mazzel want de wind is net deze kant op, waardoor ook de lindeboom lekker geurt hier. Zo kom ik de dag wel door en maar kijken of het morgen weer zo druk wordt.

Ik heb Jan Weissenbruch al een tijdje niet gezien. Hij moet echt nog een schilderij maken vanaf de overkant van het sluisje. De schetsen heeft ie.

Ik geef de pen door

Jammer dat hij het steeds moeilijker vindt uit huis te gaan. Anders zoek ik hem na de markt wel op in Den Haag. Hij weet zo donders goed die hem kenmerkende tonen te zetten, een kraakhelder zonlicht, dat zich eindeloos contrasteert met schaduw. Hij laat zich niet verleiden tot de losse toets van zijn neef en diens vrienden. Het Teylers Museum wil er ook zo een: een schilderij met een natuurlijke toon en superbe uitvoering. Waar de leegte zichtbaar is, en de huizen, kerken, poorten, bruggen tastbaar zijn en een levend pleidooi vormen om als cultureel erfgoed bewaard te blijven. Ik moet haast maken om deze grote Jan op te zoeken.

Toen Roosmarijn mij vroeg om een 'wonderful word' kunstwerk uit te kiezen, dacht ik onmiddellijk aan 'De Lek bij Elshout' van Jan Weissenbruch (Teylers Museum te Haarlem). Het dichtst bij huis bevindt zich een 'poort' schilderij in museum Flehite te Amersfoort.

"k Vind er harmonie en leven / maar vooral den waarheidszin / die verhevenste aller deugden van den vorst der kleuren in. / En bewonderend juichte ik: Holland / derft zijn oude glorie niet / waar het, in zijn schilderszones/ Van der Meer [= Vermeer] herleven ziet."

Samuel J. van den Bergh

Ik geef de pen door aan Joop Uppelschoten rond het nieuwe jaarthema of ergens in de buurt daarvan.

Groet, Jeep Meesters

Verteluur

In het nieuwe seizoen gaat de crèche voor de allerkleinsten weer van start. Bij toerbeurt verzorgen de ouders de oppas voor de kinderen t/m 4 jaar in onze gemeente.

Tegelijkertijd begint ook het verteluur weer voor kinderen van 5 t/m 12 jaar. Tijdens het verteluur worden kinderen op een speelse en ontspannen manier vertrouwd gemaakt met de Bijbelverhalen. Aansluitend worden de verhalen en de thema's op een creatieve manier verwerkt.

De komende data voor verteluur en crèche zijn: 12 september, 10 en 31 oktober.

Op zondagmiddag 19 september trappen we het seizoen goed af met een familiemiddag in het Gagelbos in Utrecht. Een heerlijke plek om spelletjes en speurtochten te doen, te voetballen en te picknicken. Voor groot en klein, voor kinderen en ouders. Aanvang 15.30 uur tot ongeveer 17.00 uur.

Voor meer informatie en opgave voor de crèche: Petra Sloot, Petrasloot7@hotmail.com, tel. 06 41 47 44 93.

Voor het verteluur en de familiemiddag: Jacoline Kroon, jmmkroon@gmail.com, tel. 06 49 96 16 28

Diaconale Geluiden en collectes

Benin

Dit jaar hebben we in de Geertekerk meer keren gecollecteerd voor de Meriem Foundation. Die werkt aan de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in ontwikkelingslanden. Er is geld bijeengebracht voor hulp aan vrouwen in Benin die aan een bevalling complicaties overhielden en daardoor anders in een sociaal isolement terecht zou-

den zijn gekomen. Met dit geld en dankzij de inzet van medische vrijwilligers heeft de stichting operatiekamers gebouwd en ingericht. Inmiddels zijn de eerste hersteloperaties uitgevoerd. Dit betekent ongelooflijk veel voor deze vrouwen en hun familieleden. We blijven de komende tijd hiervoor collecteren, zodat de Meriem Foundation een duurzaam en waardevol project kan realiseren in Benin. Binnenkort geeft dokter Meriem Khairoun (voorzitter) in de Geertekerk een presentatie.

Jobhulp

De stichting JopHulpMaatje zal in september weer enkele JopGroups star-

ten. Die bieden hulp aan mensen die moeite hebben met het vinden van betaald werk. In zeven bijeenkomsten leren deelnemers wat hun talenten en interesses zijn en hoe ze deze kunnen inzetten bij het vinden van werk. Mocht je iemand kennen voor wie dit geschikt is of kun je zelf hulp gebruiken, neem dan contact op via info@jobhulpmaatje030.nl of 06-39738560.

Schoonhoven

In juli hebben de diaconiegroepen van de gemeenten Schoonhoven en Utrecht met elkaar kennisgemaakt in het prachtige kerkje van Schoonhoven. Een mooie ontmoeting, waarin we onze bevologenheid voor ons werk met elkaar deelden. Op de beleidsdag in oktober starten we met de eerste stappen voor verdere samenwerking.

Benefietconcert

Vanuit de Graalbeweging Nederland wordt op vrijdagavond 24 september een Benefietconcert gehouden in de Geertekerk. De Jiddische zangeres Shura Lipovsky (www.shuralipovsky.com) en de Palestijnse musicus Nizar Rohana (www.nizarrohana.com) treden op, ondersteund door een groep van internationale musici. Dit concert is onderdeel van de vredesweek. Daarin vragen Graalbeweging en PAX aandacht voor een vreedzame en rechtvaardige oplossing voor de situatie in Israël en Palestina. Het belooft een prachtig concert te worden dat in het teken staat van dialoog en verzoening. De opbrengst ervan is voor lokale vredes- en vrouwenor-

ganisaties die via de dialoog aan een veilige toekomst werken. De diaconie ondersteunt het concert. Meer informatie over het concert en de toegangsprijs volgt op de site van de RGU.

Arminiaanse maaltijd

De Arminiaanse maaltijd vindt dit jaar op zaterdag 16 oktober plaats in de Geertekerk. Binnenkort volgt hierover meer info.

Opbrengsten collectes

Mei INLIA:	€ 588,50
Meriem Foundation:	€ 492,50
Juni Villa Vrede :	€ 648,50
Juli voor vluchtelingen in Kamp Zeist:	€ 249,50

Met wederom veel dank voor ieders bijdrage!

Komende collectes

5 september: Benin Meriem Foundation
19 september: Vredesorganisatie PAX. In het kader van de vredesweek vraagt PAX aandacht voor het Musawat-programma, een regionaal vredesproject in Irak, Libanon en Palestina, waarin jonge mensen religieuze en etnische discriminatie leren te doorbreken. Tevens voor het programma EAPPI, waarin vrijwilligers Palestijnen begeleiden bij het passeren van de grens tussen Israël en Palestina. (zie ook septembernummer AdRem en www.vredesweek.nl).
10 oktober, Coming-out-zondag: conferentie Strong Voices, waar christelijke LHBTI-organisaties uit heel Europa samenwerken aan een homovriendelijker en – veiliger klimaat.

Namens de Diaconiegroep, Peter van Dijk

In gesprek over het levenstestament

Op woensdagmiddag 24 april j.l. zaten ruim dertig mensen achter hun beeldscherm in afwachting van notaris Ellen van Leusden en voormalig verpleeghuisarts Piet van Leeuwen. Beelden van contactleden al dan niet met partner, hier en daar wat gerommel met de aansluiting en vrolijke uitroepen van voorzitter Marianne Smits: 'Ha, ben je daar ook, welkom!'

Het is een themabijeenkomst voor de contactleden van de Geertekerk over het levenstestament. Van te voren is mijn nieuwsgierigheid naar deze bijeenkomst gewekt. Eerlijk gezegd heb ik mij er niet eerder in verdiept omdat het thema wat ver van mij afstaat. Dat blijkt enigszins een illusie te zijn, ontdek ik later.

Uit de introductie van Ellen van Leusden blijkt dat het levenstestament een document is waarin je kunt aangeven wie jouw zaken mag regelen als je hier niet meer toe

in staat bent en op welke wijze je graag wil dat dit gebeurt. Het verschil met een testament is zoals het woord het aangeeft, dat je zelf nog in leven bent op het moment dat het testament in werking treedt. Je geeft iemand formeel toestemming om namens jou te handelen terwijl je zelf ook nog bevoegd blijft.

Het eerste wat dit bij mij oproept is: aan wie zou ik dat willen vragen en hoe zou het

voor mijn dierbare zijn om namens mij te bepalen wat er gebeurt als mijn medische omstandigheden hiertoe aanleiding geven? Het blijft wat onwerkelijk om mij hier een beeld van te vormen en tegelijkertijd realiseer ik mij dat het leven grillig kan zijn en ik van het ene op het andere moment in een dergelijke situatie kan zijn beland. Dus tijdig regelen is de boodschap die helder overkomt, op een moment dat je goed begrijpt wat je ondertekent en een volmacht toekent aan een ander.

Onafhankelijk arts Piet van Leeuwen komt in beeld als er sprake is van beginnende dementie bij de aanvrager. Hij kan vanuit zijn expertise bepalen of iemand wilsbekwaam is en of in de akte staat wat deze persoon wil. Ook kan hij als getuige-deskundige aanwezig zijn bij het passeren van de akte.

Gedurende het gesprek wordt duidelijk dat het levenstestament een document is waar verschillende instanties aan hebben meegewerkt. Het kan op maat worden gemaakt en er kan eventueel een hoofdstuk met medische gegevens aan worden toegevoegd in samenspraak met de huisarts. Bij de contactleden komen allerlei vragen op onder andere over de samenstelling van het document, over het testamentenregister en over het aanwijzen van een gevolmachtigde.

Deze bijeenkomst maakt duidelijk dat je door het maken van een levenstestament zorgvuldig kunt regelen wie voor jou instaat en de zaken voor jou regelt als het nodig mocht zijn.

Kortom, een bijzonder interessante middag waarbij is gebleken dat zoom een prachtig middel is om met zoveel contactleden samen een onderwerp aan te snijden en te bespreken.

*Coby Ouwehand, contactlid Tuindorp,
lid stuurgroep wijkorganisatie*

Foto: Coby Ouwehand

Uitnodiging

Vredesweek 2021: inclusief samenleven.

“Wat doe jij in vredesnaam?” Zo opent PAX de vredesweek van 2021. PAX vraagt ons op weg te gaan naar een inclusieve samenleving, zonder uitsluiting. Inclusief samenleven is het thema van deze vredesweek. PAX zet zich in voor vrijheid, waarheid en recht, opdat alle mensen in liefde kunnen samenleven. Nadere informatie op www.vredesweek.nl.

Vredesdienst en Geertecafé

Op 19 september zal ds. Pieter Dronkers voorgaan in de dienst. De collecte is bestemd voor PAX. Na de dienst wordt

de vredeskrant uitgedeeld. Van 12.00 tot 13.00 uur is er een Geertecafé, met Thomas van Gool (PAX, projectleider Israël-Palestina) en Pieter Dronkers over de situatie in Israël en Palestina, met name over EAPPI (Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine and Israel). In AdRem van september hierover meer.

Lezing door Jack Munayer

Op 23 september van 20.00 tot 21.30 uur is er in de Geertekerk een programma van PAX, ondersteund door de remonstrantse organisatie Geloof & Samenleving. De Palestijn Jack Munayer (partner van PAX in Jeruzalem en coördinator van EAPPI) vertelt hoe hij gemotiveerd blijft om mensenrechtenschendingen aan de kaak te stellen in Israël en Palestina. Aan deze avond werken mee: Raoul Heertje en Yaël van der Wouden. Aanmelden via www.vredesweek.nl.

Uitnodiging

Vriendenmiddag Tent of Nations

Tent of Nations is de educatieve boerderij met het vredesproject van de Palestijns-christelijke familie Nassar in Bethlehem op de Westelijke Jordaanoever. Deze familie leeft en werkt onder voortdurende bedreiging van landonteigening door de Israelische autoriteiten. Desondanks zet de familie Nassar zich op een creatieve en geweldloze manier in onder het motto ‘Wij weigeren vijanden te zijn’.

Op zaterdagmiddag 25 september wordt op 21 plekken in Nederland een vrienden-

middag Tent of Nations georganiseerd. Zo ook in de doopsgezinde kerk in Utrecht, in samenwerking met onze kerkgemeente. Het belooft een inspirerende en dynamische bijeenkomst te worden, met bijdragen van Daoud Nassar (Tent of Nations) en Carolien Roelants (Midden-Oosten expert en journalist), een korte film over de invloed van corona in Bethlehem, ontmoetingen in kleine groepjes, creativiteit en een solidariteitsactie.

Je bent van harte welkom!

Programma

Tijd: 14.00 uur - 16.30 uur (inloop vanaf 13.30 uur)

Plaats: Doopsgezinde kerk, Oudegracht 270, Utrecht

Aanmelding: uiterlijk 9 september via info@doopsgezindutrecht.nl.

Nadere informatie: Iris Wevers, I.M.Wevers@planet.nl.

Even voorstellen

Van half september tot eind oktober loopt Jesse Gruiters, student aan het Remonstrants Seminarium, stage in onze gemeente. Ds. Marthe de Vries is zijn stagebegeleider. Jesse is geen nieuwkomer op het gebied van zingeving en geestelijke verzorging: hij heeft aan de Universiteit voor Humanistiek gestudeerd en is thans werkzaam als humanistisch geestelijk verzorger in het Universitair Medisch Centrum Utrecht. In de loop van de jaren heeft hij zijn eigen religieuze weg gezocht en groeide in hem het

verlangen om ook de religieuze en spirituele dimensie in zijn werk de ruimte te geven. Hij voelt zich thuis bij de remonstranten en begon de opleiding aan het seminarium.

Tijdens zijn stage zal hij zich vooral richten op liturgie en toerusting: het leiden van diensten, begeleiden van kringen en groepen.

Op zondag 24 oktober houdt Jesse zijn proefpreek in de Geertekerk.

Geertekampeer, ongedwongen ontmoeting in de natuur

Eind juni gingen we met een groep Geertekerkers naar Almen in de Achterhoek voor drie dagen genieten van de natuur, fijne gesprekken en lekker en gezond eten. Sommigen kwamen stoer helemaal op de fiets, anderen met wat grotere kampeermiddelen. Op vrijdagavond genoten we van een gezamenlijke tapasmaaltijd met wat ieder had meegebracht: quiche, salades, kazen en heerlijke verse kersen uit Odijk. De groep had een diverse achtergrond wat leidde tot mooie gesprekken.

Op zaterdag gingen we in diverse samenstellingen de natuur in: fietsen, wandelen, kanoën en er is ook nog gezwommen in de Berkel. De camping was heerlijk met mooie natuurlijke velden met her en der prachtige bomen, schoon en huiselijk sanitair (ja dat kan!) en een biologisch kampwinkeltje waarbij je ook nog zelf kon oogsten in de moestuin. Dat kwam goed uit voor de sa-

lade bij de ambachtelijk pizza's van de lokale Italiaan. Het is wel even spelen voor zo'n reuzekrop geschikt is voor consumptie. We sloten de dag af met een spannende ronde Kubb (houten blokken gooien). Die zondag was er geen dienst in een van de nabijgelegen remonstrantse kerken. Daarom besloten we online de dienst in de Geertekerk te volgen, waarin Tom Mikkers voorging. Het was een bijzondere ervaring als het ware in een kathedraal van hoge beukenbomen met onze kampeerstoelen rond een auto. Af en toe wat afgeleid door de eekhoorns kon vast geen kwaad. Na het inpakken en een kop koffie ging iedereen nog wat van de mooie omgeving genieten. Fijn dat deze jonge traditie – die door Alleke Wieringa is gestart – voortgang gevonden heeft.

Theodoor Scholte en Maarten Schoonwater

Oproep

Redactieleden Geertebrief gezocht

Na jarenlang met veel plezier in het redactieteam te hebben gewerkt gaan Marie Anne Dekker en Kjeld Rinsma binnenkort andere activiteiten ontplooiën. Daarom zoeken we twee nieuwe redactieleden, zodat het team met zes mensen weer voltallig is.

Als team maken we zes nummers van de Geertebrief per jaar en houden evenzoveel redactievergaderingen. Die bleken afgelopen jaar ook prima online te kunnen plaatsvinden.

Lijkt het jou leuk om in teamverband aan een concreet eindresultaat te werken en met elkaar na te denken over de thematische invulling van de Geertebrief?

Heb jij affiniteit met gespreksvoering/interviewen en kun je dit goed in geschreven tekst omzetten? En/of ben je secuur in de Nederlandse taal en wil je je toeleggen op het corrigeren van teksten? Dan komen we graag met je in contact.

We zien reacties en vragen graag tegemoet: Trudy Schreuder Goedheijt, tel. 06 17145409

Schrijfactie Amnesty International op 12 september

Rocky Myers zit in de Amerikaanse staat Alabama al 27 jaar in een cel op zijn executie te wachten. In 2004 en 2012 zou hij al ter dood worden gebracht, maar beide keren werd die beslissing teruggedraaid. Rocky is veroordeeld omdat hij bij een inbraak een vrouw zou hebben vermoord.

Het slachtoffer was blank, Rocky is zwart, en 11 van de 12 juryleden die hem schuldig achtten aan de moord wa-

ren blank. Maar Rocky zegt dat hij onschuldig is. Behalve dat Rocky's veroordeling een racistische ondertoon heeft, is er geen forensisch bewijs dat hij de dader is, rammelden de getuigenverkla-

ringen en werd er geen rekening mee gehouden dat hij een verstandelijke beperking heeft.

Na afloop van de kerkdienst van 12 september (startzondag) kan in het kader van de Amnesty schrijfactie een brief worden getekend gericht aan de Gouverneur van Alabama. Daarin wordt gevraagd om het doodvonnis te herroepen en het strafproces te herzien.

Werkgroep Amnesty International

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
 Geertekerk, Geertekerkhof 23
 Aanvangstijd 10.30 uur tenzij anders vermeld.

- 5 sept Esther van der Panne, student aan het Seminarium
- 12 sept Intrededienst van ds. Claartje Kruijff en ds. Lense Lijzen, m.m.v. ds. Marthe de Vries
Start van het nieuwe seizoen: 'Je weet niet wat je hoort!'
Verteluur en crèche
**Aanvang om 14.30 uur;
's morgens geen dienst**
- 19 sept ds. Pieter Dronkers
Vredes zondag in samenwerking met de vredeswerkgroep
- 26 sept ds. Marthe de Vries
Doopdienst
- 3 okt ds. Rachelle van Andel
- 10 okt ds. Lense Lijzen, ds. Claartje Kruijff en ds. Marthe de Vries
Coming Out Sunday
Verteluur en crèche
- 17 okt ds. Leonie van Staveren
- 24 okt Jesse Gruijters, stagiair van de Geertekerk
Proefviering
- 31 okt ds. Lense Lijzen, ds. Claartje Kruijff en ds. Marthe de Vries
Herdenking overledenen
Verteluur en crèche

De diensten in de Geertekerk blijven online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Remonstrantse werkgroep West-Betuwe

Evangelisch Lutherse Kerk,
 Achterstraat 2-4, Culemborg
 Aanvangstijd 11.00 uur

- 5 sept ds. Marthe de Vries
Start van het seizoen
- 3 okt ds. Claartje Kruijff
Doopdienst

Autodienst

Het is weer mogelijk om de autodienst in te schakelen

We kunnen nu weer naar de zondagse kerkdienst gaan. Maar is het voor u niet zo gemakkelijk om er te komen? U kunt vanaf september weer gebruik maken van de autodienst.

Neemt u daarvoor contact met mij op door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 0343 491578. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

We vragen per keer een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
 Geertekerk, Geertekerkhof 23
 3511 XC Utrecht
 E: rgu@geertekerk.nl
 website: www.geertekerk.nl
 banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
 t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
 Kerkelijk bureau in de Geertekerk
 T: 030-2340198

Predikanten

Meer informatie op www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Lense Lijzen

Kruisbeklaan 35
 3722 TE Bilthoven
 E: lenselijzen@gmail.com
 T: 06 40070518 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)
 dinsdag t/m vrijdag

Ds. Marthe de Vries

Tuinstraat 24
 3732 VL De Bilt
 E: marthedevries@dds.nl
 T: 06 22325913 (voor contact graag voicemail inspreken)
 maandag t/m donderdag

Ds. Claartje Kruijff

St Janstraat 45A
 1251 KZ Laren
 E: claartjekruijff@ziggo.nl
 T: 06 4152666 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)
 dinsdag t/m donderdag

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
 Marieke Fonk T: 06-40845708
 Piet van Leeuwen T: 06-10126466

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
 E: diaconie@geertekerk.nl
 banknr. NL69 TRIO 0379 7018 04
 t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuizen, Kjeld Rinsma, Marie Anne Dekker. Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt

E: redactie@geertekerk.nl
 Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
 Lay-out: Jos Verdegaal, Houten

De volgende Geertebrief verschijnt 23 oktober 2021. Kopij inleveren uiterlijk op maandag 4 oktober 2021 vóór 12.00 uur.